

ארצות הברית

Joe Must Go

באמריקה מתחיל כל מיבצע חשוב בה ציאת סיסמה טובה. המיבצע הגדול שהביא את אייזנהאואר לכס ההנהגה נפתח בסיסמה "איי לייק אייק!" - "אני אוהב/ה את אייק!"

בשנות האחרונות נשמע כיוון מצויין אחר באמריקה, והוא החל מכה גלים. החרוז: "ג'ו מאסט גו!" - "ג'ו (מק' קארתי) חייב ללכת!"

עוד לפני שנה התפאר מקארתי היר כי הוא, ורק הוא יהיה את מרכז המחוקקת בבחירות העומדות להתקיים בעוד חודש בארצות הברית.

כשהתרומם החודש עשן הקרב, אחרי ה

באמת שאין לי מה לספר היום. הם, אנשים מסתובבים ברחובות עם לולבים, המוסדות, כמוכן, סגור רים בפני הקהל, חג, אומרים כולם, מזור, אני אינני מרגישה כך. לא מה שאני יודעת הוא שרציתי לפדות המחאה בבנק והיה סגור, וכעת לא אוכל לקנות את השמלה ש"מצאה חן בקניוני רוצתי להתווק. רואים אתם, גם לי יש בעיות. כך, אביבה קרצ'יק, תלמה פריי ושלמה אפשטיין: "שלחו לי את כתובתיכם. אינני כמה מכתבים על שמכם ואינני יכולה לשגר אותם, רק משום שהתעצלם לכתוב את כתי בותיכם גם בגוף המכתב.

בריטון קורא מאימת

888/358) מסביר לי כי הוא כתב לטורי רק בגלל העובדה כי מקום מושבו הנוכחי מאוכלס יותר בכנימינו. דבר המכריח אותו לחפש יודות כתובה. על זו שתרצה להתיר את להיות בעלת אינטי לונגציה ממועצת, ובעיקר, כפי שמדריך הבחור קול-הבריטון שלו (אחרי שכתב לו שקולו הוא כזה, אני פשוט יכולה לשמוע אותו): "מה שעל לבך, גם על לשונך". פרט לזאת עליה להיות בת 28 בערך, ונאת מראה.

הוא טוען שאין הוא מאלה הכותבים כי "אחרים אומרים עליו ש...". הוא נבה קומה, ולפי מה שהספקתי להוכיח בעצמי, בעל בטהון עצמי רב.

מן הקבוץ אל העיר

שני בחורים צעירים (888/359) שעברו את שלבי ההכשרה בקבוץ והגיעו למסקנה שלא יוכלו להסתגל לעולם לצורת-היים זו, אינם מאושרים גם כעיר. הם מוצאים כי חיי-העיר העירוני הם ריקים והסורי-החובן. שני צעירים אלה הם צמחעים אוהבי-שיחה וזוכים, דבר שאינם יכולים למצוא בחברות סלוניות. על כן היו רוצים להתחבב עם שתי נערות המרנישות כמוהם.

או מעניין אחר...

"אני מזהירה... אם מכתבו הראשון לא יהיה מעניין, לא יזכה לתשובה". אומרת בפרשה בת 18 האומרת על עצמה שהיא נחמדה (888/360), היות ולדעתה שאר התכונות הן בעלות חשיבות משנית עבור בחורים, אין היא מוכירה אותו, אישיות צעירה זו רוצה להתחבב עם בחור בן 20 על, "נושאים שונים ששינוי נמצא בהם מעניין".

על פשפשים ומילוב

שני חברים מהמחלקה הראשונה שאחד מהם מתעדת לכבד את הטכניון בנוכחותו, שני עובדי ביום ולומד בערב, (888/361) בני 17 כל אחד, מוכנים למסור לכל נערה המעונינת להתחבב אתם פרטים נוספים על מעלותיהם, חסרונותיהם, וזשנענותיהם, השכלתה של הנערה איננה חשובה במיוחד. כן אין עליה להיות מלכת יופי. נושאי הכתיבה יכולים להיות שונים מלבד מוסיקה. (הם מוכנים, בין השאר, להתחבב על נושאים, כגון סגנונות בנידול וזכלאיים של פשפשים ופילוסופים.)

דרך משעשעת

שתי הנערות בנות 16 שני מציינה בזה, שמעתיכות על אותו סוג הכותבים אלו שמבקרה הדימונה ליום חוברת, התי יחסו בתחילה כעלול לכל העניין, אולם איננו למסקנה שזה בכל זאת ישעשע אותן לכתוב למזור. ובכן, עלמות אלה מלכת יופי. נושאי הכתיבה כפסיכולוגיה, ספרות, ציור, מוסיקה וטלונוע, בעלות חוש-החומר. על אלה שירצו לכתוב להן להיות לא פחות מאשר בני 16 על 18.

אורי, אורי, אורי

הימיו: - אינני מבינה, האם הית סבור שמרים אסף תמבל אותך בזרועות פתוחות ותשרי הלליה כשאתה מאחר כל פעם חצי שעות? אדית עקבת דמי עות על פרצופה התמור, היא כנראה דאי נה. יתכן שהשבה שקרתה לפי האונה, שי איה ינייגית תוקפנית העלילה אותך לרשת, שהחלטת - פום - אתה לא משחק יותר. הכיבי, יש כאלה שבאהבה אין להן חוש-החומר. הפתרון? לא-לא-לא, פשוט מאד.

אבא-ה בוא לדונה-פארק

יווה: - זה באמת נורא רומנטי, וכמי עם ככל הספרים מספרים על נערות כי נילד שתתאהבו בחברים קשישים. אומרים אפילו שזה חלק מתכנית-ההתבונות. פסי-כיאטר עלול אפילו לספר לך שזוהי תמי-בית-אדריפוס בהתלמדות. אולם חשבי נוע, יוזנת: עוד שנים שנים יהיה לך בעל קמשי, אם לא זמן, עם או כלי אולי-קום. והיו לי הרגלים מרורים שלא טוב לי להסתגל אליו, ואת, לכל היותר תהיי את בת 25. אינני קוראה לזה ערד מוד היר. פרט לכך, אין לי, משהו מה, לרע טובה על אדונים בני 45 המפתים בסר כריות נערות צעירות. אמרי לו שלום חביבה.

המיליונרים לכלל הסכם פנימי, ומדינת טקסאס, שהיא כמעט רכוש הפרטי, הסדה רה את ניצול הנפט. באר-נפט שוב אינה חיה ארבע, אלא עשרות שנים.

ואז בא הפחד הגדול: שמא תשים ממשלת ושינגטון לב לשינוי-המצב, ותדרוש שמל-יוני-טקסאס ישלמו מסים ככל ארצ אחר. מס ההכנסה הוא כיום כה גבוה באמריקה שרק טיפות מעטות מן ההכנסות הגדולות מגיעות לבעליהן החוקים. ואילו מיליונרי הנפט, שרבע הכנסתם היה משותר, מוצפים כל שנה מבול של מיליונים בלתי-ספורים. בשאר-הקלאמריקה היה זה חלום נשכח.

לכן החלו המיליונרים של טקסאס להת-עניין חזק מאד בפוליטיקה. היה להם עניין חיוני להביא לחשינגטון סנאטורים הנאמנים להם, כדי למנוע כל אפשרות של גיבוש רוב נגדם. מאחר שהמיליונרים של טקסאס שר-דיים למעשה את העם האמריקאי, ובכלל זה גם את כל המיליונרים האחרים הנאלצים לשלם מס-הכנסה, לא היה זה תפקיד קל. הקרב האמיתי, המיליונרים הכריזו מלחמה על כל דבר שאינו שמרני שבשמר, רני, שאינו שונא מושבע של מס-ההכנסה.

משפחת עניים יהודית יותר בנימ, פחות ארוחות

הווי

מי מכיר? מי יודע?

בתל-אביב, שכר שלמה אבנון חדר, נתן עשרים לירות דמי קדימה לבעלת הבית, חזר לבית-המלון בו התגורר קודם, כדי לקחת את הפציו, שכח את מקום החדר החדש, מחפש אותו עד היום.

סעיפילים

בצאטאנוגה, ארצות-הברית, ביקשה אשת שופט השלום אדוארד טון, גט מבעלה, טענה: "כאשר אני מנסה לנווף בו על עיסוקיו עם פרוצות, הוא מאיים עלי בס-עפים של החוק הפלילי!"

אסתונטרון

בקיובו בארי, בשעה הצגת מחזה-חובכים תנכי, בו השתתפו שחקנים ארוכי גלמות, חבושים כפיות, פנה אחד הילדים אל אביו, שאל בתמהון: "אבא, מדוע מרשים למכ-תננים לעלות על הבמה?"

אגדת שלשה וארבעה

בטולדו, ספרד, חילק אלפונזו פרו יין וס גארים לכל ידידיו בהיודע לו כי אשתו ילדה שלישיה, ניסה להתאבד בתליה כעבור שעה קלה, לאחר שוודע לו כי זאת לא היתה שלישיה, אלא רביעיה.

תועי' שמכח

ביפו, נעצרו שלמה אהרוני ונסים מורח, לאחר שנמצאו משוטטים במטבח אחד הב-תים, הסבירו לשוטרים: "תעינו בסימטות יפו, ולבסוף נכנסנו לכאן והולקנו אור, כדי למצוא את הדרך הנכונה."

רצון טוב

בחיפה ניגש סרסור לדבר-עצירה אל צעיר ששכר ברחוב הרצל, שאל: "אתה רוצה משהו?" קיבל תשובה מיידית: "אני רוצה לזכות במפעל-הפיס!"

הם לא שונאים רק את הבולשביקים. הם שונאים את האגודות-המקצועיות את הלי-ברלים, את א"ם, את השמרנים המתונים, את כל המוקרטים ואת הרפובליקאים מ-סוגו של אייזנהאואר. הכוחות שניצחו את ג'ו עדיין רחוקים מלנצח את המיליונרים של טקסאס. הקרב האמיתי עדיין לא התחיל. אולם באמריקה מתגבשת עתה חזית רחבה, הכוללת אפילו שבועות-אמיצילב. כשיבוא יום-הקרב, יהי זה מחזה עליו.

הורו ירידה פנימית

האסיפה, שנערכה במועדון-הקונסטיטוציה בניו-דלהי, היתה סוערת. רופאים, סטודנטים ומנהיגי פועלים עלו על הבמה בזה אחר זה, התריעו על הצורך בפיקוח על הילודה, שיגביל את התרבותם המהירה של מיליוני ההודים, יקטין את סכנת הרעב והמגיפות. ראקומארי אמריט קאור, שרת-הבריאות של הודו, מי שהייתה אתה מתי-מידותי הנאמנות של גאנדי, זעה על מקור מה בעצבות. לבסוף קמה והכריזה בהת-רגשות צעורה:

"אם נרתם את המדע למלחמה בטבע, אנו עלולים למחוק את חוט השדרה המוסרי של עמנו.

אסיפה זו נערכה בשנת 1950. כיום, לאחר ארבע שנים, שינתה שרת-הבריאות ההודית את דעתה, הפכה לתומכת נלהבת של הפיקוח על הילודה. הסיבה: לחץ כבד שהופעל על ממשלת הודו מצד כל שכבות-העם.

הלחץ הגדול ביותר בא דווקא מצד המוני האכרים, המחסורים כל השכלה. כאשר ערכו חוקרי משרד-הבריאות ההודי משאל באיזור ראמאנאראן, מדינת מיסור, נזכחו להפתעם כי 76% מביני 941 הווגות שנדרו, תמכו בפיקוח על הילודה. אמר אחד ממנהיגי הכפרים: "פעם יכולנו לחלק את האדמה בין כל בנינו, ואכלנו שתי ארוחות ליום. עתה רבים הבנים מאד, והאדמה אינה מספיקה, ואנו נאלצים לאכול רק פעם ביום."

קושיים מוזרים, לאחר ששוכנעה הה-משלה ההודית על ירי לחצם של האיכרים, החלה מעיינת בבחירת האמצעים הטובים ביותר לפיקוח על הילודה. ד"ר אברהם טון, מומחה אמריקאי לפיקוח על הילודה, שהוזמן על-ידי ממשלת ניו-דלהי, סקר את המצב והגיע למסקנה כי השימוש באמצעי-מניעה מלאכותיים יהיה יקר ובלתי-היגייני. נותרה רק דרך אחת: הפעלת שיטת ימי-ההריון.

בשבוע שעבר, עם השלמת מסע ההסברה הנסיוני לפיקוח על הילודה באיזור ראמאנא-גאראן, גילו אנשי משרד-הבריאות ההודי כמה פרטים מלאי-עניין לקושיים בהם נתקלו תוך כדי עבודתם. בראש וראשונה הוברר לחוקרים כי קשה מאד לקבוע את המחזור התודשי של האשה ההודית. הסיבה: נשים רבות נכנסות להריון אחר הריון, דבר ההופך את החשב לבלתי-סדירה.

מחרוטי פנינים. בעייה נוספת שעמ-דה בפני אנשי משרד-הבריאות היתה כיצו ללמד את הנשים ההודיות חסרות ההשכלה לעקוב אחרי המחזור התודשי, למנות את הימים, לדעת מתי אסור להן לבוא במגע עם בעליהן. לאחר לבלטים מרובים נמצאה צעה: כל אשה קיבלה מחרזות של פניני זוכיות צבעוניות. כל פנינה סימלה אחד מימי החודש. ימי-החוסת היו מסומנים בפניני גים אדומות, הימים הבטוחים מפני הריון בפנינים ירוקות, והימים המסוכנים בפנינים כחולות.

אולם כאן חיכתה לאנשי משרד הבריאות הפתעה קשה: מרבית הנשים סירבו לעודד את המחורזות. טענו: "זה משפיל את כבודנו. רק הפרות והסוסים עונדים פנינים צבעוניות!" בסופו של דבר היה צורך להחליף את המחורזות בלוחות-שנה קטנים ומצויירים, המובנים לכל אדם. על אף כל זאת נסתים המבצע בהצלחה, ותועמלני הפיקוח על הילודה עברו לאיזורים כפרים אחרים. הם התריסו קשות נגד המעצמות הגדולות, המוכנות לעזור להודו להילחם ברעב ובמגיפות, אך אינן מוכנות לסייע לה לבלום את ריבוי התושבים - המקור הראשוני של הרעב והמגיפות. אולם הם היו משוכנעים כי יביאו את הירידה הפנימית גם בכוחות עצמם.

* מבוססת על התגלית כי האשה מסוגלת להרות רק בימים מסוימים של המחזור החודשי.